Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități

Drepturile noastre pe înțelesul nostru

Notă

Informațiile prezentate și denumirile utilizate în această publicație nu implică exprimarea vreunei opinii din partea Secretariatului Națiunilor Unite.

© 2016 Asociația Ceva de Spus Timișoara

Toate drepturile rezervate

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități

Drepturile noastre
pe înțelesul nostru

Ceva de spus.ro

Text adaptat după Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități de către

Asociația Ceva de Spus Timișoara

Ceva de Spus este un grup de autoreprezentanți, tineri cu dizabilități fizice și intelectuale care luptă pentru drepturile lor. Membrii asociației luptă pentru acces egal la mediul fizic și informațional și oprirea discriminării persoanelor cu dizabilități.

Proiectul **Drepturile noastre pe înțelesul nostru!** este un prim pas în demersul nostru de a accesibiliza legislația românească privind persoanele cu dizabilități.

Finanțat prin proiectul Timotion 2015

Timotion este un eveniment de alergare cu strângere de fonduri pentru proiecte în folosul comunității locale.

Ilustrat de Dan Ungureanu

CUPRINS Pagina

INTRODUCERE

Preambul 2
Articolul 1 Scop 4
Articolul 2 Definiții 5
Articolul 3 Principii generale 7
Articolul 4 Obligații generale 9

DREPTURI

Articolul 5 Egalitatea şi nediscriminarea 12
Articolul 6 Femei cu dizabilităţi 13
Articolul 7 Copii cu dizabilităţi 13
Articolul 8 Informare 14
Articolul 9 Accesibilitate 15
Articolul 10 Dreptul la viaţă 16
Articolul 11 Situaţii de pericol şi urgenţe 17
Articolul 12 Drept egal la legi 17
Articolul 13 Accesul la justiție 19
Articolul 14 Libertatea şi siguranţa persoanei 20
Articolul 15 Rele tratamente 20
Articolul 16 Persoanele cu dizabilităţi nu trebuie înşelate, jignite şi bătute 21
Articolul 17 Protecție 22
Articolul 18 Dreptul la călătorii 22
Articolul 19 Viaţă indepedentă şi intregrare în comunitate 24
Articolul 20 Acces 25
Articolul 21 Dreptul la părere 26
Articolul 22 Dreptul la viaţă personală 27
Articolul 23 Respectul pentru casă şi familie 28

Articolul 24 Educația 29
Articolul 25 Sănătatea 30
Articolul 26 Recuperare și dezvoltare 31
Articolul 27 Dreptul la muncă 32
Articolul 28 Condiţii de viaţă 34
Articolul 29 Luarea deciziilor 35
Articolul 30 Viață culturală și activități de timp liber 37

IMPLEMENTARE SI MONITORIZARE

Articolul 31 Statistici 40
Articolul 32 Colaborare între țări 41
Articolul 33 Implementarea şi monitorizarea naţională 42
Articolul 34 Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilităţi 43
Articolul 35 Rapoartele Statelor Părţi 44
Articolul 36 Analiza rapoartelor 45
Articolul 37 Relația dintre Statele Părţi şi Comitet 46
Articolul 38 Relaţia Comitetului cu alte ţări 46
Articolul 39 Raportul Comitetului 47
Articolul 40 Conferinţa Statelor Părţi 47
Articolul 41 Depozitar 48
Articolul 42 Semnarea 48
Articolul 43 Acord 48
Articolul 44 Organizaţiile de integrare regională 49
Articolul 45 Aplicare 49
Articolul 46 Rezerve 50
Articolul 47 Îmbunătăţire 50
Articolul 48 Renunțare 51
Articolul 49 Format accesibil 51
Articolul 50 Text original 52

Convenția pe suport CD 53

INTRODUCERE

Preambul

ONU înseamnă Organizația Națiunilor Unite.

Este cea mai importantă organizație internațională din lume.

Organizația Națiunilor Unite are astăzi 193 state.

ONU are rolul de a asigura pacea în lume, respectarea drepturilor omului și colaborarea între țările ei.

Convenția este o înțelegere între două sau mai multe state cu privire la anumite probleme.

Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități este o înțelegere între statele Organizației Națiunilor Unite despre cum ar trebui tratate persoanele cu dizabilități pentru a avea o viață bună.

Declarația Universală a Drepturilor Omului este un document care stabilește că toți oamenii au drepturi egale.

Persoanele cu dizabilități trebuie să aibă acces la drepturile stabilite de Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Dar ce este dizabilitatea?

Dizabilitatea apare atunci când persoana este într-un mediu în care nu are acces.

Într-un mediu în care totul este accesibil și în care oamenii nu discriminează, dizabilitatea nu există.

Indiferent de nevoile de sprijin, persoanele cu dizabilități trebuie să se bucure de toate drepturile stabilite de Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Persoanele cu dizabilități mai au încă bariere în comunitățile lor și încă li se încalcă drepturile.

ARTICOLUL 1

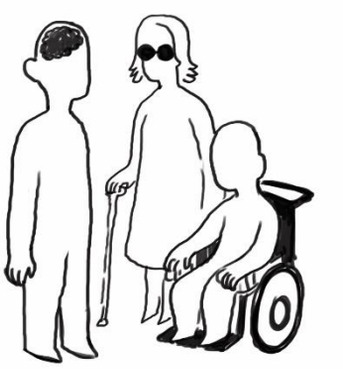
Scop

Această convenție a apărut pentru a apăra drepturile persoanelor cu dizabilități.

Persoanele cu dizabilități sunt persoane diferite, care au abilități, dar care au și anumite părți nedezvoltate sau anumite lipsuri.

Pot exista anumite lipsuri în partea de gândire (dizabilitate intelectuală), pe parte corporală (dizabilitate fizică) sau în felul în care oamenii simt, văd sau aud (dizabilitate senzorială).

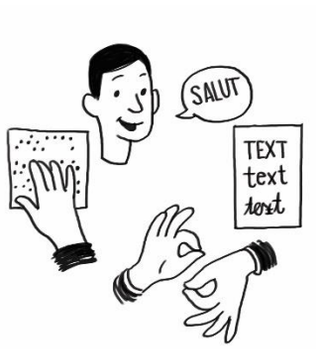
Aceste persoane întâlnesc zilnic obstacole și nu pot participa la viața comunității.

ARTICOLUL 2

Definiții

Stetele Părți sunt statele care au semnat Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Comunicarea se referă la vorbe, la text scris, la text pe care îl citești cu ajutorul degetelor, la înregistrări audio, la pictograme.

Discriminare pe criterii de dizabilitate înseamnă că o persoană este tratată diferit din cauza dizabilității pe care o are.

Adaptare rezonabilă se referă la toate schimbările de care au nevoie persoanele cu dizabilități pentru a se bucura de drepturile și libertățile de care se bucură și ceilalți oameni.

Adaptare rezonabilă se referă la modificări mici de genul: rampe, balustrade, birouri care se reglează pe înălțime, pictograme care apar lângă un text.

Design universal se referă la planul pe care-l faci atunci când te gândești ca toți oamenii să aibă acces la servicii și informații.

ARTICOLUL 3

Principii generale

Principiile sunt niște reguli importante de care această convenție ține cont. Acestea sunt:

Respectăm libertatea de a alege.

Nu discriminăm.

Toată lumea are dreptul să participe la viața comunității.

Persoanele cu dizabilități sunt diferite dar egale cu noi.

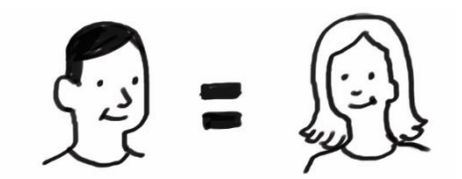
Persoanele cu dizabilități trebuie să aibă șanse egale cu persoanele fără dizabilități.

Acces pentru toată lumea.

Egalitate între bărbați și femei.

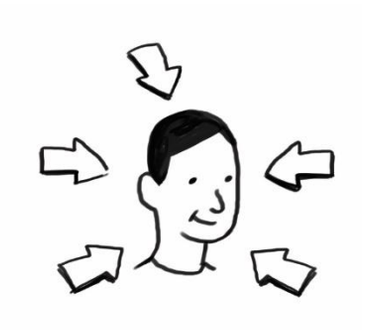
Copiii cu dizabilități au dreptul să învețe și să se dezvolte.

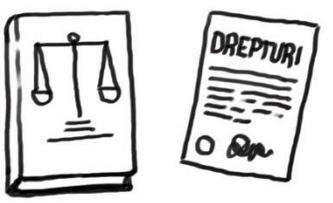
ARTICOLUL 4

Obligații generale

Statele Părți vor avea grijă ca toate persoanele cu dizabilități să se bucure de toate drepturile lor.

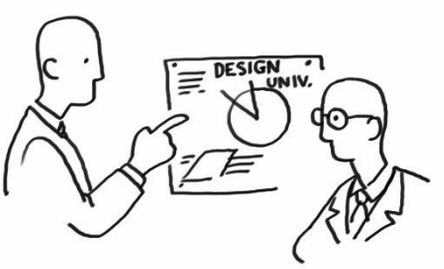
Statele Părți vor schimba legile sau vor propune legi noi pentru ca persoanele cu dizabilități să se bucure de drepturile lor.

Statele Părți vor lua măsuri pentru ca nici o persoană sau organizație să nu discrimineze persoanele cu dizabilități.

Statele Părți vor susține design-ul universal adică servicii și echipamente la care toată lumea are acces.

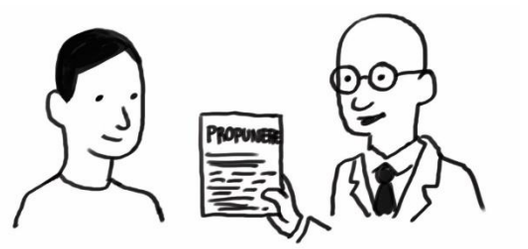

Statele Părți vor sprijini cercetarea pentru a găsi noi tehnologii pentru persoanele cu dizabilități.

Când vorbim despre tehnologii, ne referim la aparate care ajută persoanele să comunice, la aparatură care ajută persoanele cu mobilitate redusă, la programe instalate pe computer sau telefon.

Statele Părți vor oferi persoanelor cu dizabilități informații accesibile despre toate aceste tehnologii.

Statele Părți vor pregăti profesioniștii care lucrează cu persoanele cu dizabilități pentru ca aceștia să ofere sprijin din ce în ce mai bun.

DREPTURI

ARTICOLUL 5

Egalitatea şi nediscriminarea

Statele Părţi recunosc faptul că legile sunt aceleaşi pentru toţi oamenii.

Statele Părţi nu permit discriminarea persoanelor cu dizabilităţi.

Statele Părţi sunt obligate să facă toate lucrurile accesibile.

Faptul că se fac modificări pentru persoanele cu dizabilităţi nu înseamnă că ceilalţi oameni sunt discriminaţi.

ARTICOLUL 6

Femei cu dizabilităţi

Statele Părţi recunosc că femeile şi fetele cu dizabilităţi sunt discriminate.

Statele Părţi vor lua toate măsurile ca femeile şi fetele să înveţe lucruri noi, să se bucure de viaţă, de drepturile şi libertăţile lor.

ARTICOLUL 7

Copii cu dizabilităţi

Statele Părţi vor lua toate măsurile pentru ca si copiii cu dizabilităţi sa se bucure de drepturile lor, la fel ca celorlalți copii.

Ei au dreptul să-și spună părerea la fel ca toti ceilalţi.

Pentru a putea să-şi spună părerea, trebuie sprijiniţi după cum au nevoie.

ARTICOLUL 8

Informare

Statele Părţi vor lua măsuri pentru ca oamenii din comunitate să înţeleagă că persoanele cu dizabilităţi au drepturi care trebuie respectate.

E important ca oamenii să-și facă o părere corectă despre persoanele cu dizabilități.

Toate persoanele cu dizabilităţi pot face ceva şi pot contribui la viaţa comunităţii.

E important să existe cât mai multe activităţi prin care oamenii să fie informați corect despre dizabilitate.

Copiii trebuie învăţaţi de la o vârstă foarte mică să respecte drepturile persoanelor cu dizabilităţi.

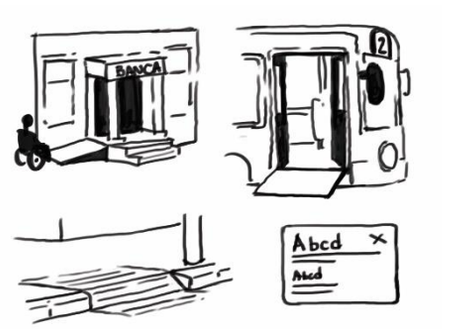

Televiziunile, ziarele şi radiourile vor fi încurajate să prezinte drepturile şi abilităţile persoanelor cu dizabilităţi.

ARTICOLUL 9

Accesibilitate

Pentru ca persoanele cu dizabilităţi să trăiască independent, Statele Părţi vor face clădirile, mijloacele de transport şi informaţiile accesibile.

O comunitate fără bariere este un loc în care oricine poate merge oriunde fără să aibă probleme cu accesul.

În instituțiile publice (primărie, teatru, şcoli, spitale, gări) trebuie afișate pictograme.

E nevoie de informații ușor de înțeles atunci când folosim bancomatele, telefoanele mobile, şi atunci când sunăm la numărul de urgenţă.

Statele Părţi trebuie să verifice felul în care clădirile şi serviciile sunt accesibile.
La fiecare clădire publică informațiile trebuie prezentate și în limbaj Braille.

În clădirile publice trebuie să fie oameni care cunosc limbajul semnelor.

Persoanele cu dizabilităţi trebuie să primească sprijin pentru a folosi telefoanele mobile, telefoanele fixe, bancomatele şi internetul.

Încă de când se fabrică, telefoanele şi bancomatele trebuie să aibă meniul uşor de înţeles pentru toată lumea.

ARTICOLUL 10

Dreptul la viaţă

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la viaţă, la fel ca ceilalţi oameni.

ARTICOLUL 11

Situaţii de pericol şi urgenţe (războaie, inundaţii, epidemii)

Statele Părţi vor lua toate măsurile pentru ca persoanele cu dizabilităţi să fie protejate atunci când sunt războaie, inundaţii, incendii, boli grave care apar la mulţi oameni.

ARTICOLUL 12

Drept egal la legi

Statele Părţi amintesc că persoanele cu dizabilităţi au drepturi dar şi obligaţii în faţa legii.

Persoanele cu dizabilităţi trebuie să primească ajutor atunci când vor să meargă la judecătorie, tribunal și poliție.

Statele Părţi vor lua măsuri ca persoanele cu dizabilităţi să nu fie înşelate atunci când depun acte importante.

Statele Părţi vor lua măsuri pentru ca persoanele cu dizabilităţi să aibă dreptul la case, terenuri, maşini.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să facă împrumut la bancă şi să facă ce vor cu banii lor.

Nimeni nu va lua persoanelor cu dizabilităţi casa și banii, fără ca acestea să fie de acord.

ARTICOLUL 13

Accesul la justiție

Justiție se referă la toate legile dintr-o țară dar și la instituțiile la care mergi atunci când ai probleme cu legea (exemplu: poliție, judecătorie).

Statele Părţi trebuie să sprijine persoanele cu dizabilităţi să înţeleagă ce se întâmplă la judecătorie.

În aceste instituții trebuie să se vorbească într-un limbaj uşor de înţeles sau să fie o persoană de suport.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să-și spună părerea în justiție. Ele trebuie ajutate atunci când îşi spun părerea.

Unele persoane au nevoie să scrie în loc să vorbească. Uneori este nevoie de pictograme.

Angajaţii de la judecătorie, poliţie şi închisoare trebuie pregătiţi să lucreze cu persoanele cu dizabilităţi.

ARTICOLUL 14

Libertatea şi siguranţa persoanei

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la libertate şi la siguranţă oriunde merg.

Nu e permis ca persoanele cu dizabilităţi să fie ţinute închise decât dacă au făcut ceva rău şi sunt arestate.

Persoanele cu dizabilităţi închise au dreptul la mâncare, tratament medical și la informaţii.

ARTICOLUL 15

Rele tratamente

Nici o persoană cu dizabilităţi nu este obligată să încerce medicamente noi sau să fie operată fără voia ei.

Statele Părţi trebuie să aibă legi care să apere persoanele cu dizabilităţi de astfel de lucruri.

ARTICOLUL 16

Persoanele cu dizabilităţi nu trebuie înşelate, jignite şi bătute

Persoanele cu dizabilităţi trebuie plătite la locul de muncă.

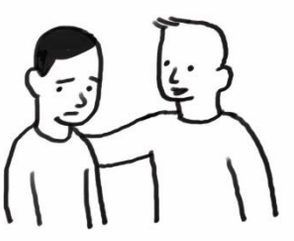
Persoanele cu dizabilităţi trebuie ferite de jigniri și discriminare, bătăi și alte violențe.

Femeile cu dizabilități nu trebuie forțate să aibă relații sexuale.

Statele Părți trebuie să ia măsuri atunci când persoanele cu dizabilităţi sunt abuzate (discriminate, lovite, violate).

În cazul unui abuz, se vor lua toate măsurile ca persoanele cu dizabilităţi să primească ajutor pentru a se recupera.

ARTICOLUL 17

Protecție

Persoanele cu dizabilități trebuie protejate de situații în care corpul sau mintea lor ar putea să fie afectate.

ARTICOLUL 18

Dreptul la călătorii

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să călătorească.

Persoanele cu dizabilitaţi au dreptul să trăiască în ce ţară doresc.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la cetăţănie.

Cetăţenia română înseamnă că o persoană trăieşte în România.

Chiar dacă eşti cetăţean român, te poți muta şi poţi lucra în altă ţară şi poţi primi o altă cetăţenie.

Cetăţenia nu poate fi luată.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să-și schimbe cetăţenia.

Persoanele cu dizabilități au drepul să-şi facă certificat de naştere, buletin şi paşaport şi să le folosească oriunde au nevoie.

Copiii cu dizabilităţi care se nasc au dreptul la o naționalitate şi la un nume.

Copii cu dizabilităţi au dreptul să-şi cunoască părinţii şi să fie îngrijiţi de ei.

ARTICOLUL 19

Viaţă indepedentă şi intregrare în comunitate

Statele Părţi recunosc că toate persoanele cu dizabilităţi trebuie să trăiască în comunitate.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să aleagă cu cine doresc să locuiască.

Persoanele cu dizabilităţi pot cere asistent personal, persoană de sprijin sau servicii la domiciliu.

Serviciile în comunitate trebuie să fie accesibile tuturor.

ARTICOLUL 20

Acces

Persoanele cu dizabilităţi trebuie să aibă acces la viața în comunitate cu mai puţine costuri.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la reduceri la proteze, scaune rulante, programe pe calculator pentru nevăzători, proteze auditive.

ARTICOLUL 21

Dreptul la părere

Statele Părţi trebuie să se asigure că persoanele cu dizabilităţi pot să-şi spună părerea.

Toate categoriile de dizabilitate trebuie să aibă acces la informațiile importante.

Informațiile care apar la televizor, ziare trebuie traduse în limbajul semnelor, scrise în limbaj Braille sau cu pictograme.

Informațiile de pe internet trebuie traduse în limbaj ușor de înțeles ca toate persoanele cu dizabilităţi să le poată înțelege.

Limbajul semnelor trebuie recunoscut şi folosit în mai multe locuri.

ARTICOLUL 22

Dreptul la viaţă personală

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la viaţă personală.

Nimeni nu are dreptul să intre în casa persoanelor cu dizabilităţi, fară acordul lor.

Nimeni nu are dreptul să citească mesajele sau scrisorile persoanelor cu dizabilități, fără acordul lor.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să păstreze secrete personale.

ARTICOLUL 23

Respectul pentru casă şi familie

Toate persoanele cu dizabilităţi au dreptul la familie şi copii.

Persoanele cu dizabilităţi care au mai mult de 18 ani au dreptul să se căsătorească cu cine doresc.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să-și crească copiii şi să-i educe.

Copiii care au părinţi cu dizabilităţi au aceleaşi drepturi ca şi ceilalţi copii.

Statele Părţi vor acorda ajutor atât părinţilor cât şi copiilor lor.

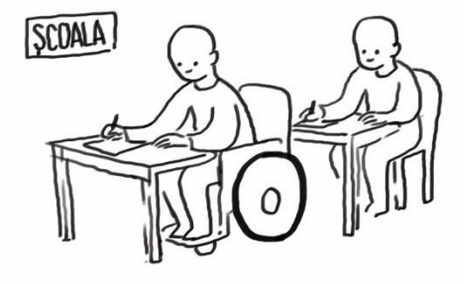
Statele Părţi nu au dreptul să separe copiii de părinţi, dacă aceștia sunt îngrijiţi.

Dacă familia nu poate îngriji un copil cu dizabilităţi, Statele Părţi vor oferi ajutor.

ARTICOLUL 24
Educația

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la educaţie.

Persoanele cu dizabilități vor fi ajutate să-și cunoască abilitățile și să se dezvolte.

Copiii cu dizabilităţi au dreptul să meargă la școală.

Persoanele cu dizabiltăţi care nu văd au dreptul la cărți scrise în limbaj Braille.

Limbajul Braille este format din grupuri de puncte în relief, care pot fi atinse cu degetele.

Există şi anumite programe pe calculator sau telefon care pot fi folosite prin comenzi rostite de persoanele care nu văd.

Persoanele cu dizabilităţi care nu aud vor primi sprijin pentru învăţarea limbajului semnelor.

ARTICOLUL 25

Sănătatea

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la o stare bună de sănătate.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la îngrijire medicală gratuită sau cu bani mai puţini.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la îngrijire medicală de urgență.

Cei care oferă servicii medicale trebuie să se ocupe de persoanele cu dizabilităţi la fel ca şi de ceilalţi oameni.

ARTICOLUL 26

Recuperare și dezvoltare

Persoanele cu dizabilităţi trebuie să primească ajutorul de care au nevoie pentru a se recupera, încă din copilărie.

Profesioniştii trebuie sprijiniți și învățați să lucreze cu persoanele cu dizabilităţi.

Profesioniştii care lucrează cu persoanele cu dizabilităţi trebuie să cunoască echipamentele specifice fiecărei dizabilități: orteze, proteze, aparate auditive, programe pe calculator.

ARTICOLUL 27
Dreptul la muncă

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să muncească la fel ca și ceilalţi.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la aceleaşi condiţii de muncă ca ceilalți.

Persoanele cu dizabilităţi trebuie sprijinite să învețe lucruri noi.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să primească acelaşi salariu ca şi persoanele fără dizabilitaţi, dacă fac aceeaşi muncă.

Persoanele cu dizabilităţi trebuie să fie în siguranţă la locul de muncă.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să facă parte dintr-un sindicat.

Un sindicat este un grup de oameni angajaţi într-o organizaţie care îşi apără drepturile.

Persoanele cu dizabilităţi trebuie să fie sprijinite să aibă afacerile lor.

Ca să încurajeze firmele să angajeze persoane cu dizabilităţi, Statul Român oferă beneficii.

Statele Părţi organizează cursuri pentru persoanele cu dizabilităţi.

ARTICOLUL 28

Condiţii de viaţă

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la condiții bune de trai.

Persoanele cu dizabiltăţi au dreptul la ajutor social.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să fie informate şi ajutate să cunoască și să folosească banii.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să primească o locuinţă socială.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la o pensie.

ARTICOLUL 29

Luarea deciziilor

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să voteze cu cine doresc.

Persoanele cu dizabilităţi au nevoie de informaţii uşor de înţeles ca să poată vota.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să intre singure în cabina de vot.

Statele Părţi trebuie să se asigure că persoanele cu dizabilităţi nu sunt convinse să voteze cu alţi candidaţi decât cei pe care îi doresc.

Persoanele care nu pot vota singure, au dreptul la însoţitor. Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să-şi aleagă însoţitorul.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să candideze la o funcţie politică sau publică.

În cazul în care o persoană cu dizabilităţi câştigă mandatul, are nevoie de suport pentru a-și desfășura munca.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să facă parte din partide politice.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să facă parte din organizaţii care luptă pentru drepturile lor.

ARTICOLUL 30

Viață culturală și activități de timp liber

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să meargă la teatru, operă, muzeu și bibliotecă.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să primească materiale uşor de înţeles.

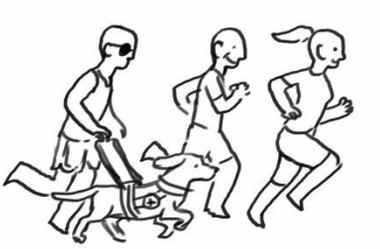
Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la programe de televiziune accesibile.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul la acces în clădirile în care se află muzee, teatru, operă, bibliotecă, cinematograf sau la clădiri de interes turistic.

Persoanele cu dizabilităţi au dreptul să participe la activităţi recreative și sportive.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să organizeze şi să participe la activităţi sportive de genul Special Olympics sau Paralimpics.

Copiii cu dizabilităţi trebuie sa aiba acces la locurile de joacă.

IMPLEMENTARE ȘI MONITORIZARE

ARTICOLUL 31

Statistici

O statistică se referă la anumite informații prezentate simplu într-un tabel sub formă de numere.

Statele Părţi vor aduna informaţii despre persoanele cu dizabilităţi și le vor prezenta sub formă de statistici.

Statele Părţi vor distribui datele şi le vor face accesibile.

ARTICOLUL 32

Colaborare între țări

Statele Părţi trebuie să colaboreze pentru a pune în practică Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Statele Părţi vor sprijini persoanele cu dizabilităţi şi organizaţiile din domeniul dizabilităţii să participe la schimburi de experienţă și cursuri.

Statele Părţi vor sprijini cercetătorii din diferite ţări să lucreze împreună.

ARTICOLUL 33

Implementarea şi monitorizarea naţională

Implementarea convenţiei se referă la măsurile pe care o ţară le ia pentru a respecta lucrurile din convenţie.

Monitorizare înseamnă verificarea măsurilor luate pentru respectarea Convenţiei ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilităţi.

În fiecare țară trebuie să fie câte un grup de experți care să verifice dacă drepturile persoanelor cu dizabilităţi sunt respectate.

ARTICOLUL 34

Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilităţi

Comitetul este un grup de oameni care se întâlnesc și discută despre un anumit subiect.

Există un comitet pentru drepturile persoanelor cu dizabilităţi.

Statele Părţi vor alege membrii comitetului din diferite țări.

În comitet trebuie să fie bărbaţi şi femei, persoane cu dizabilităţi şi fără.

ARTICOLUL 35

Rapoartele Statelor Părţi

Statele Părţi trebuie să facă rapoarte de activitate.

În aceste rapoarte, fiecare ţară va spune ce a făcut cu privire la respectarea convenţiei.

Raportul trebuie trimis Comitetului.

Statele Părţi vor face rapoarte din 4 în 4 ani sau ori de câte ori cere Comitetul.

Rapoartele pentru Comitet trebuie să fie vizibile pentru toată lumea.

ARTICOLUL 36

Analiza rapoartelor

Toate rapoartele vor fi verificate de către Comitet.

Comitetul îşi pune părerea despre aceste rapoarte. Comitetul va trimite recomandări Statelor Părţi.

În cazul în care Statele Părți nu trimit raportul, Comitetul verifică felul în care aceste țări pun în practică convenția.

Fiecare ţară trebuie să pună pe site raportul, ca oamenii să poată face observaţii.

ARTICOLUL 37

Relația dintre Statele Părţi şi Comitet

Statele Părţi lucrează împreună cu Comitetul.

Statele Părţi vor ajuta membrii comitetului să-şi facă treaba.

Comitetul va ajuta Statele Părţi să pună în practică mai bine această convenție.

ARTICOLUL 38

Relaţia Comitetului cu alte ţări

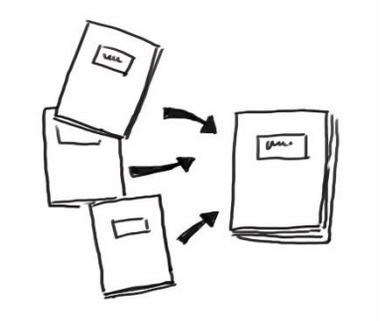
Statele Părţi care nu reușesc să pună în practică convenția trebuie să ceară ajutorul Comitetului.

Comitetul împreună cu organizații de experți în domeniu vor discuta și vor face recomandări țării respective.

ARTICOLUL 39

Raportul Comitetului

După ce Statele Părţi trimit rapoartele către Comitet, acesta va face un raport general.

În raportul general, Comitetul va face propuneri de îmbunătățire.

ARTICOLUL 40

Conferinţa Statelor Părţi

Statele Părţi se vor întâlni după un anumit timp la Conferinţa Statelor Părţi.

Acolo vor discuta despre felul în care este pusă în practică convenția în fiecare țară.

Statele Părţi trebuie să participe de două ori pe an la conferinţă.

ARTICOLUL 41

Depozitar

Secretarul General al Naţiunilor Unite păstrează convenția.

ARTICOLUL 42

Semnarea

Convenția ONU privind drepturile privind drepturile persoanelor cu dizabilități se află la sediul Naţiunilor Unite din New York.

Începând cu anul 2007, ea poate fi semnată de orice stat.

ARTICOLUL 43

Acord

Statele care au semnat Convenţia ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilităţi sunt de acord să respecte tot ce scrie în ea.

Nu există o dată până la care poate fi semnată convenția.

ARTICOLUL 44

Organizaţiile de integrare regională

Organizaţia de integrare regională este o organizaţie care se ocupă de felul în care convenția este implementată într-o anumită zonă.

Organizaţiile de integrare regională merg la conferinţa Statelor Părţi.

Organizaţia de integrare regională va primi atâtea voturi câte ţări sunt în zona pe care o reprezintă.

ARTICOLUL 45

Aplicare

Convenţia ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilităţi a devenit obligatorie după ce 20 de state au semnat-o.

ARTICOLUL 46

Rezerve

Semnarea convenției presupune respectarea tuturor articolelor ei.

ARTICOLUL 47

Îmbunătăţire

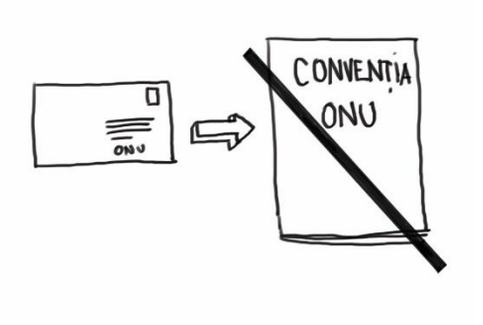
Orice Stat Parte poate să propună îmbunătăţiri la Convenţia ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilităţi.

Aceste îmbunătățiri pot fi trimise Secretarului General al Naţiunilor Unite.

ARTICOLUL 48

Renunțare

Dacă un Stat Parte dorește să renunțe la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, poate să comunice acest lucru Secretarului General al Națiunilor Unite.

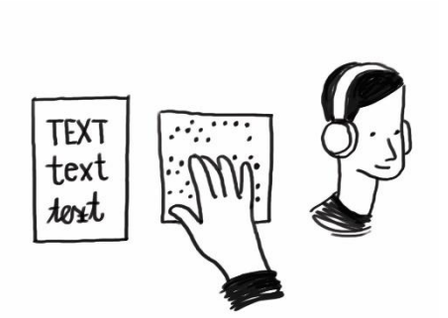

Statul Parte va renunța la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități doar după un an după ce a cerut acest lucru Secretarului General al Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 49

Format accesibil

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități trebuie făcută într-un limbaj ușor de înțeles.

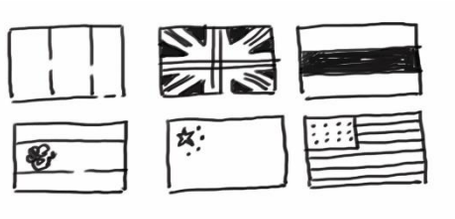

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități trebuie să se găsească și în limbaj Braille și în variantă audio.

ARTICOLUL 50

Text original

Traducerea Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități în alte limbi trebuie să aibă același înțeles ca și textul original.

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități

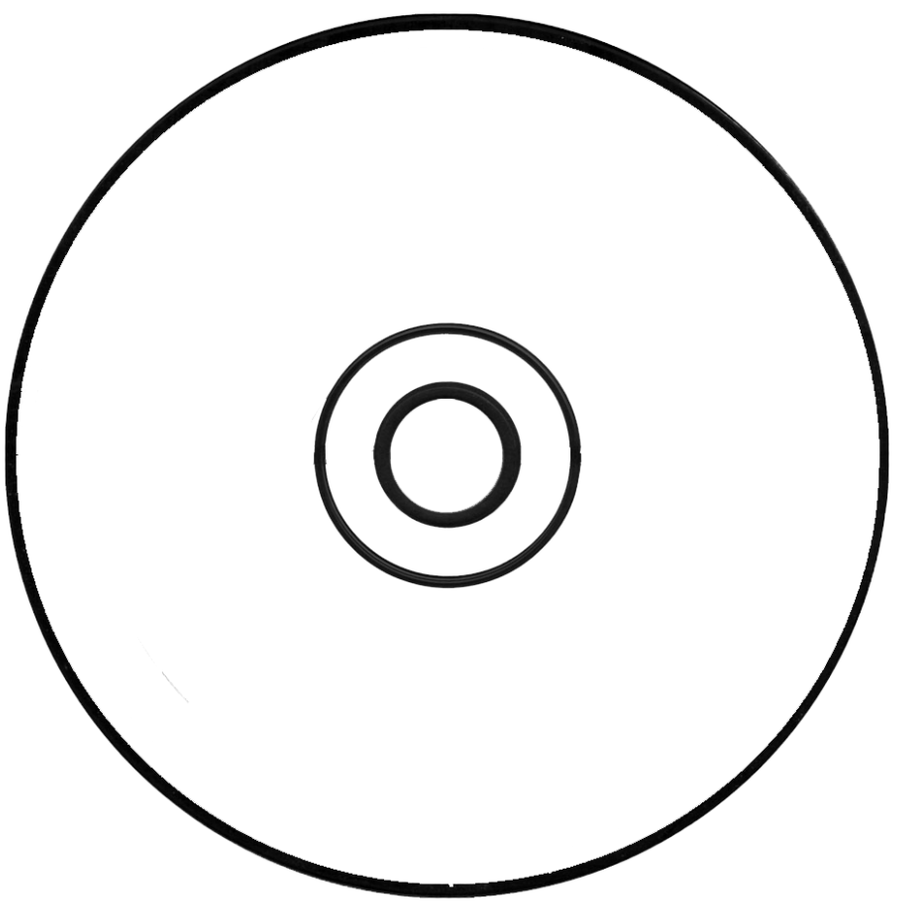
în format audio

Text adaptat după Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități de către

Asociația Ceva de Spus Timișoara

și citit de

Andrei Boroșovici – Jurnalist TVR Timișoara

Asociația Ceva de Spus Timișoara
Strada Munteniei 6, Timișoara 300368, Romania

0356 430 240
www.cevadespus.ro
contact@cevadespus.ro
www.facebook.com/CevaDeSpus